

sultater, finder socialdemokratiet det nødvendigt, at loven forlænges i en 3-årig periode.

Udviklingen i Maribo amt har, siden den sidste ændring af egnsudviklingsloven blev gennemført, formet sig således, at folketallet fortsat falder i foruroligende grad, ligesom lønudviklingen ikke har kunnet følge udviklingen i det øvrige land. Socialdemokratiet anser det af den grund for nødvendigt, at loven også kommer til at gælde for Lolland-Falster med virkning allerede fra 1970. . . .“

Ved folketingets 1. behandling af lovforslaget kunne *finansministeren* ikke give tilslutning. Efter den beskæftigelsesmæssige udvikling mente han ikke, at det var rimeligt at forlænge gyldigheden af loven, der var tænkt som en kortvarig, ganske ekstraordinær foranstaltning. Med hensyn til Maribo amt kunne han oplyse, at dette område nu var inddraget under de områder, hvor egnsudviklingsbistanden i de gældende former skulle finde anvendelse. *Regeringspartiernes ordførere* udtalte sig på linje hermed. *Arne Larsen* (SF) kunne derimod tilslutte sig forslaget, idet han fandt, at arbejdsløsheden stadig var af så væsentligt omfang, at loven var af betydning. *Sigsgaard* (VS) betragtede lovforslaget som velment, men formentlig uden den virkning, som forslagsstillerne ønskede, fordi hele egnsudviklingspolitikken var planløs og talentløs. Pengene gik i de forkerte lommer, og arbejderne blev for afhængige af arbejdsgiverne.

Efter 1. behandling henvises lovforslaget til behandling i et udvalg, der imidlertid ikke afgav betænkning inden samlingens slutning. Det fremgår af udvalgets *beretning*, at man under udvalgsbehandlingen bl. a. havde diskuteret det principielle spørgsmål, om et *udvalgsflertal kunne modsætte sig, at udvalget efter et mindretals ønske afgav betænkning*. I det foreliggende tilfælde bestred de socialdemokratiske medlemmer af udvalget, at et flertal havde en sådan ret. Man enedes i udvalget om at forelægge spørgsmålet for folketingets præsidium til afgørelse, og i *præsidiets svarskrivelse* udtales, at der i præsidiet er enighed om, at den hidtidige praksis og opfattelse har været, at beslutning om, hvorvidt og hvornår der skal afgives betænkning over en sag, ligesom alle andre beslutninger i udvalg træffes ved stemmeflerhed, hvis det ikke er muligt for udvalget at forhandle sig frem til enighed.

Udvalget afgav herefter beretning, hvori præsidiets svarskrivelse er optrykt.

13. Forslag til lov om udlån mod pant i fast ejendom. (*Ivar Nørgaard, Poul Dalsager, Lysholt Hansen, Kampmann, Helge Nielsen og K. Axel Nielsen*).

Fremsat $\frac{4}{11}$ F. sp. 909 Forslag som fremsat A. sp. 1307
1. beh. $\frac{1}{12}$ - - 1696